

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 119/2024
25.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Гордане Мијатовић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару Кж1 104/23 од 03.10.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3 19/23 од 06.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 25.04.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Гордане Мијатовић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару Кж1 104/23 од 03.10.2023.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3 19/23 од 06.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 654/22 од 22.03.2023.године, ставом првим, окривљена АА је на основу члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ. Окривљена је ослобођена плаћања трошкова кривичног поступка, док је оштећени ББ ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу. Ставом другим исте пресуде, окривљени ББ је оглашен кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца са роком проверавања у трајању од једне године. Окривљени је обавезан да плати паушал у износу од 7.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећена АА, ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 104/23 од 03.10.2023.године, усвајањем жалбе ОЈТ у Новом Пазару преиначена је пресуда Основног суда у Новом Пазару К 654/22 од 22.03.2023.године, тако што је окривљена АА оглашена кривом због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и изречена јој је условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца са роком

проверавања у трајању од једне године и обавезана да плати на име паушала износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећени ББ ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу. Истом пресудом, одбијена је жалба окривљеног ББ и у односу на њега је потврђена првостепена пресуда.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кжз 19/23 од 06.12.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, а пресуда Вишег суда у Новом Пазару Кж1 104/23 од 03.10.2023.године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Кж1 104/23 од 03.10.2023.године и Кжз 19/23 од 06.12.2023. године, захтев за заштиту законитости је поднела бранилац окривљене АА, адвокат Гордана Мијатовић, због повреде закона из члана 485. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, утврди да је повређен закон на штету окривљене АА, укине побијане пресуде и врати предмет на поновно одлучивање или да преиначи побијане пресуде и окривљену ослободи оптужбе за извршено кривично дело.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Поднетим захтевом бранилац окривљене АА, иако нумерички не означава, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да у поступању окривљене нема елемената кривичног дела из члана 194. КЗ јер је окривљена критичном приликом поступала у нужној одбрани у смислу члана 19 КЗ.

С тим у вези, у захтеву се наводи да су нижестепени судови погрешно закључили да је окривљена извршила кривично дело из члана 194. став 1. КЗ, јер је критичном приликом поступала у нужној одбрани, сходно одредби члана 19. КЗ, предузимајући неопходно потребне радње да од свог добра истовремено одбије противправни напад.

Одредбом члана 19. став 2. КЗ, прописано је да је нужна она одбрана која је неопходно потребна да учинилац од свог добра или добра другог одбије истовремен противправни напад.

Из изреке правноснажне пресуде Вишег суда у Новом Пазару Кж1 104/23 од 03.10.2023. године, произилази да је окривљена АА „дана 17.02.2021. године, око 23,00 часа у Новом Пазару у улици ... број .. у својој породичној кући, у стању урачунљивости и са умишљајем, свесна забрањености свог дела чије извршење је хтела, применом насиља, дрским и безобзирним понашањем угрозила спокојство и телесни интегритет свог супруга оштећеног ББ, на тај начин што је након краће

вербалне расправе, оштећеног физички напала и нанела му више огреботина по лицу испод очију.“

Како у чињеничном опису радњи извршења кривичног дела због ког је окривљена АА правноснажном пресудом оглашена кривом није наведено да су радње које је предузела окривљена биле неопходно потребне да од себе одбије истовремени противправни напад, односно да је поступала у нужној одбрани, с обзиром да је оштећеног критичном приликом, након краће вербалне расправе, физички напала и нанела му више огреботина по лицу испод очију, то у конкретном случају није било места примени члана 19. КЗ, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене.

Из наведених разлога, налазећи да нижестепеним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни суд је поднети захтев у одбио као неоснован.

У преосталом делу захтева, бранилац окривљене указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање наводима да је окривљена и раније била жртва насиља бившег супруга, овде оштећеног, да је у више наврата супруг физички и психички злостављао, да је његово понашање увек било исто од расправе, вике, гурања до физичког напада, те је страховала од његовог агресивног понашања, односно указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред тога бранилац у захтеву истиче повреде одредаба члана 511. став 1. у вези члана 447. став 2. ЗКП.

Како повреде закона из члана 511. став 1. у вези члана 447. став 2. ЗКП, као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда одредаба члана 440. ЗКП, не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, то се Врховни суд у оцену истих није упуштао.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју повреду се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Гордане Мијатовић, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић